

..יאללה, תזינו את התחת!" קרא הטכנאי

לשר-לשעבר ויקטור שם-טוב, ויצחק שדה

הרג בטעות את האיש הלא-נכון

דיוקנו מתנוסס על המטבע, ור הם יזכו ביחס מיוחד. ההנפ"קה הבאה נושאת את דיוקנו של אדמונד דה-רוטשיילד.

בישיבת הוועדה המשרתת של הקאבינט הכלכלי ור יזה ומטבעות, התקשרו אנשי התוכנית שעתים משתיים בי-גל צה"ל עם מנכ"ל החברה,

אל גלילי העלה זיכרונות מן התקופה שבה גרו השניים ביחד. בתקופת השילטון הבריטי נאלצו שדה וגלילי להתחפש כדי שלא יהו איתם. גלילי גילח את ישרו והסתובב כשר הוא קרז, בעוד ששדה התחפש לרופא זקן. לצורך זה הוא גיי-דל זקן וצלע, והשתמש במקל

בשקט רב נעלמה ממלאת-מקום מנהלת התוכנית של הטלוויזיה, יהודית ("גיי-די") לוי, שנואת-נפשו של מנכ"ל הרשות, יוסף ("טומי") לפיד. עתה התגלה שלפיד שמח לאשר ללוח חופשה ארוך כה ללא-שלום, והיא קיבלה על עצמה לנהל את בית-הספר לאמנות ולקולנוע בית צבי ברמת-גן.

השיבה לו: "גם המדינה לא התעשר מהמאה דולר האלה."

בשבוע שעבר פורסם בעיתונים כאילו נשיא-המדינה ייצחק נבון סיכם את סרטו החדש של וודי אלן, מנהאטן באמרו: "פאדיחה" השבוע הסביר נבון כי במילה פדיחה, שאותה אכן אמר, הוא לא התכוון לסרט אלא לשיקופית ש-הוקרנה בסיומו, שקראה לקהל שלא לקום ממקומו עד שנשיא-המדינה יעזוב את האולם.

האגודה להענקת פרס לספרות צבאית על-שם ייצחק שדה ערכה מסיבה לרגל צאת הכרך הראשון של כתביו של שדה. הספר האוטוביוגרפי מספר על חייו עד גיל 18, כיצד הפך מנער בעל פאות לספורטאי, איש-שיריים ומצביא. בי-ספר מתפרסמים כמה סיפורים, שמעולם לא יצאו לאור. לגישל: כיצד נשלח שדה, בגיל 17, עלידי מהפכנים רוסיים להרוג מלשין. אחרי שהרג אר-תו הסתבר כי חלה טעות, ור האיש לא היה מלשין. שדה כתב על לבטיו ויסוריו בקשר לרצח זה. הוא גם כתב על פגישותיו עם יוסף טרוצקי-דין, שאחרי נפילתו עלה שדה ארצה והחליט להמשיך במיפעל-לו הציוני.

המסיבה נערכה בביתו של שדה ביפו, שם מתגורר רים בנו יורם ואשתו, הר-עיתונאית זיוה רייב. ישרי-ערב צאתו של שר-התחבורה חיים לנדא לחוץ-לארץ הוא קיבל 100 דולר לרכישת ביגוד לו ולרעייתו, כפי שמחייב התקשיר. אולם לנדא סירב לקחת את הסכום והורה למנהלת לישיכתו להחזיר את הכסף באמרו: "מר-המאה דולאר האלה אני לא מתעשר", המוכירה, שלא היתה מרוצה מהחלטת השר שלה.

איד מתאר כתב הארץ דן מרגלית את הרעיון של ניסים גאון לממן את הר-הגנה המישפטית של שר-הדחות אהרון אביה-צירא? "המימונה".

צופיה-טלוויזיה שמעו אז מני פאר ומאיר שרן אומרים זה לזה בתוכנית האחר-רונה של שעה טובה: "או, מה, נעשה את הקטע על יוסף בורג ומאיר לנסקי? לא, גוריד את זה." מסתבר שלפני התוכנית התכוון שלו לספר את הבדיחה הבאה: "העיתון הצופה של המפד"ל הצטדק על כי מפאת גילו המופלג אין לנסקי מהווה סכנה לציבור. אם כן, עמד שלו להוסיף, ייש לקוות שגם בורג לא יהווה בקרוב סכנה לציבור." היה מי שדאג לצנור בדיחה זו.

שדר הרדיו אריה גולן ראיון באולפן הרדיו ב-ירושלים את שר הבריאות ל-שעבר, ויקטור שם-טוב. בתום הראיון ליווה גולן את שם-טוב לאולם הכניסה הקטן של הרדיו, שם המתניו הר-שניים למונית שהומנה בעוד מועד. לפתע ירד אחד מטכני-אי הרדיו ופנה אל שם-טוב: "אתה נהג המונית שהזמנתי? או יאללה, בוא ניסע!" שם-טיב ניסה להסביר לטכנאי ש-הוא אינו נהג-מונית, אבל הלה לא הסכים לשמוע: "אל תבלבל לי את המוח, תזינו את התחת שלך ובוא ניסע כבר!" רק התערבותו של גולן הצילה את שם-טוב מחמתו של הטכני-אי.

ערב צאתו של שר-התחבורה חיים לנדא לחוץ-לארץ הוא קיבל 100 דולר לרכישת ביגוד לו ולרעייתו, כפי שמחייב התקשיר. אולם לנדא סירב לקחת את הסכום והורה למנהלת לישיכתו להחזיר את הכסף באמרו: "מר-המאה דולאר האלה אני לא מתעשר", המוכירה, שלא היתה מרוצה מהחלטת השר שלה.

ראש-הממשלה נוכח בחגיגות גל-מבורי, כנס הצופים, שנערך ביער בן-שמן. הוא ישב בשורה הראשונה של הנכבדים (בתמונה העליונה) ליד הרמטכ"ל רפאל ("רפול") איתן. בעוד שהאחרים ישבו בצל העצים, הושב הוא במקום החשוף לשמש. בנין לא התלונן, אך המארגנים הבחינו לפתע במצב והעבירו אותו לכסא מוצל (בתמונה למטה), ליד ראש מחלקת-העליה של הסוכנות, רפאל קוטלוביץ, והרמטכ"ל רפאל ("רפול") איתן.

נחם בגין

יחזקאל פלומין שם-ההכנ"ס יתלבש גם על אנשי עולם-הפישע. העיר על כך מישהו: איתם יש בעיה, הם מפוצצים מכוניות. אמר כ"כ פסח גרו"פ: "לא גורא. בהודמנות זו נחסוך גם בכמה פקידים."

באותה ישיבה אמר שר-התעשייה גירעון פת שצריך להימנע משיבות שבהן מחלי-טים משהו, הממשלה איננה מבצעת את החלטות. אמר על כך ח"כ חיים קופמן: "כבר היו כמה החלטות שלא יצאו מהן כלום." העיר לו פלומין: "על זה בדיוק בוכה הנביא." הגיב סגן-ראש הממשלה ייגאל רייך: "כן, הנביא יחזקאל, שהוא בומבה של נביא."

אדיעזר שילוני, ושאלו אר-תו אם לא מן הדין היה שר-הנכד יקבל את סידרת המטבי-עות על סבו בחינם. שילוני הודה שעובדת קיומו של הר-נכד נעלמה מעיניו. סידרת-חינם במסרה לראש הממשלה מנחם בגין, ומטבעות חולי-קו לחברי הוועדה הציבורית של החברה. אך כיוון שהנכד לא ביקש לקבל בחינם, אלא לקנות ארבע סדרות עבור הר-מישפחה, כל סידרה עולה 3600 שקל) החליט מנהל הר-חברה לאשר את בקשתו. בי-תשיבה לשאלת המראיון מיכ"ל הנדלודין אמר שילוני, כי בעתיד תשתדל החברה ל-שים יותר לב ולהביא בחשבון את בני-מישפחתו של האיש ש-

הליכה. שכניו בשדרות בן-גוריון, או שדרות הקרן-הקיימת, קראו לו ד"ר קורנוואסר. אך שדה לא עצר בעצמו, ובכל פעם שירד לשפת ימה של תל-אביב היה מוריד את בגדיו, נשאר בבגדים ומתחיל לעשות תרגילי-אקרובטיקה, ובכך סיכן את חייו.

בגן ביתו של שדה נמר-צא עד היום קרן-הפיקוד, ש-ליווה אותו במלחמת העצמי-אות. עיריית תל-אביב, בשי-תוף עם חיל-השיריון, עוסקים עתה בשיפוצו של הקרון, הר-משמש אתר לביקור ילדי בית-הספר.

כאשר התפרסם הסיפור על זאב ז'בוטינסקי, נכדו

יצחק יצחקי חברה-הכנסת בא לכפר-שלם כדי לח-זות ב"ערב האמנויות" שם, שבו הוצגו ציורים ועבודות של תושבי המקום. כאשר הבחין בילדים שהתי-חילו לזרוק אבנים זה על זה, אסף את הילדים סביבו ואמר להם, כי רצוי שגם הם יתחילו לצייר קצת. הוא נתן להם נייר וצבעים, וצייר בעצמו כמה ציורים, כדי להראות להם מה לעשות. "כל תמונה של ילד שווה שמישהו יקנה אותה", אמר יצחק יצחקי, וניסה למכור גם את ציורי הילדים שאסף.